

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

**The Implementation of Student Care and Support System of Schools Under
the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 2**

พรพิมล หอมเกต และ บุญเลิศ ธาณรัตน์
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

Phonphimon Homket and Boonlert Thaneerat
Southern College of Technology
Corresponding Author , E-mail : alfie.homkad@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู 2) เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 335 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิสัดส่วนและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา .916 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณแบบ LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานของครู ไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า การจัดเก็บข้อมูลไม่ครบถ้วนทำให้การคัดกรองไม่ครอบคลุมและการช่วยเหลือแก้ปัญหาไม่เป็นระบบ โรงเรียนควรจัดทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลให้ครอบคลุมและเป็นปัจจุบัน

* วันที่รับบทความ : 30 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 23 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 24 มกราคม 2567

Received: December 30, 2023; Revised: January 23, 2024; Accepted: January 24, 2024

คำสำคัญ: การดำเนินงาน; ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; โรงเรียน; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

Abstract

This research aims to investigate schools' implementation of student care and support system as perceived by teachers, to make comparisons of the implementation as perceived by teachers in relevance to their gender, age, educational level, academic standing work experience, and school size, and to examine problems with suggestions regarding schools' implementation of student care and support system. The sample consisted of 335 teachers under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 2 obtained by using proportional stratified and simple random sampling. The instrument was a five-point Likert scale questionnaire with the IOC ranged between .80 – 1.00 and the coefficient alpha of .916. The data analysis was performed using mean, standard deviation, One-way ANOVA, and Least Significant Difference (LSD) test.

The results revealed that 1) the schools' overall and every aspect of student care and support system implementation was found at a high level. 2) According to the comparison results, there were no differences in the perceptions of teachers in relevance to their gender, age, educational level, and work experience, but there was a significant difference when compared with their school size at level of .05. 3) Problems and suggestions indicated that due to incomplete data gathering, screening remained incomprehensive and resulted in unsystematic problem-solving. Thus, schools should provide comprehensive individual students' data and keep them up to date.

Keywords: Operations; Student support system; school; Primary Educational Service Area Office Nakhon Si Thammarat District 2

บทนำ

การจัดการศึกษาทุกยุคทุกสมัยล้วนมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามความ มุ่งหวังของสังคมโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้อง เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการ ศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การ สังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับ กระบวนการเรียนการสอนตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและ

กิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตราที่ 64 นักเรียนนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยที่ประสบปัญหาอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมหรือสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้อาจเกิดปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียน เช่น ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านครอบครัว ปัญหาด้านความรุนแรง เป็นต้น จนนำมาซึ่งพฤติกรรมหรือการแสดงออกของนักเรียน เช่น การทะเลาะวิวาท การเป็นโรคซึมเศร้า การไม่มาโรงเรียนหรือมาโรงเรียนสาย เป็นต้น ปัญหาทั้งหลายเหล่านี้ควรได้รับการดูแลและแก้ไข โดยเฉพาะสถานศึกษาที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาและพัฒนานักเรียนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ที่มุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาการฝึกอบรมนักเรียน รวมไปถึง การเฝ้าระวังความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา มีความประพฤติที่เหมาะสมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 21) เพราะทุกปัญหาย่อมมีสาเหตุ อาจเกิดจากการสะสมของปัญหา เหตุการณ์หรือพฤติกรรมใด ๆ ทั้งทางด้านความคิด ความรู้สึกและการกระทำ หากไม่ได้รับการเยียวยา ช่วยเหลือเบื้องต้น ปัญหาจะยิ่งทวีคูณมากขึ้นยากต่อการแก้ไข โดยในสถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถดูแลนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมและทั่วถึง

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการและวิธีการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือการเก็บข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้ การคัดกรองนักเรียนคือการดำเนินงานพิจารณาข้อมูลของนักเรียนจากระเบียบ แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก และแบบสัมภาษณ์เด็ก เพื่อนำมาทำการจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา การส่งเสริมนักเรียนคือการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง ให้มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและเป็นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมากขึ้น การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือการดำเนินงานในการหาสาเหตุของปัญหาครูจะต้องร่วมมือกันกับผู้ปกครอง ในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน และการส่งต่อคือการดำเนินการส่งเสริมนักเรียนต่อไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็ว การจะดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความร่วมมือ จากทุกภาคส่วน ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 : 17-22)

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 มีโรงเรียนจำนวน 189 มีพื้นที่รับผิดชอบใน 8 อำเภอได้แก่ อำเภอทุ่งสง อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอพิปูน อำเภอนาบอน อำเภอบางขัน อำเภอลำพรสม และอำเภอช้างกลาง จากประเด็นยุทธศาสตร์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่เกี่ยวข้องกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มโอกาสให้นักเรียนเข้าถึงบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลยุทธ์ที่ 2 ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และจากการรายงานอัตราการออกกลางคันจำแนกตามสาเหตุและระดับชั้นของนักเรียน ปีการศึกษา 2565 พบว่า จำนวนนักเรียนออกกลางคัน ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ปีการศึกษา 2565 ปรากฏว่าสาเหตุมีปัญหาในการปรับตัวและปัญหาครอบครัว มีอัตราการออกกลางคัน การอพยพตามผู้ปกครอง และการเจ็บป่วยอุบัติเหตุไม่มีนักเรียนออกกลางคัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2, 2565 : 68)

จากข้อมูลข้างต้น งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการจัดการให้เหมาะสมอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาอย่างเต็มประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการจัดการและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2,617 คน จาก 189 โรงเรียน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหากกลุ่มตัวอย่างของเคอร์ซีและมอร์แกน (Krejcie.R.V. and Morgan, D.W.1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 335 คน ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ .05 (เครจซีและมอร์แกน Krejcie & Morgan, 1977) และ ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นชั้นตามสัดส่วน(Proportional Stratified Random Sampling) ตามอำเภอ และ เลือกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอำเภอด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิสัดส่วนตามขนาดขององค์กร พร้อมทั้งหา สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นและสลากชื่อครูในแต่ละขนาดของแต่ละอำเภอ

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) การสัมภาษณ์ (Interview) มีรายละเอียดการสร้างและการหาประสิทธิภาพ ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ศึกษาเทคนิคและวิธีสร้าง เครื่องมือในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม 3) สร้างข้อคำถามในแบบสอบถามตาม ขอบเขตและโครงสร้างที่กำหนดไว้ 4) นำแบบสอบถาม และข้อคำถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข 5) นำแบบสอบถามไปตรวจสอบเพื่อให้ครอบคลุม และตรงสภาพ จริงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-objective Index : IOC) มีค่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา อยู่ระหว่าง .8 (6 1.00 – 0 นำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่า ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 99. 7) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จัดทำแบบสอบถามฉบับ สมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิผลและสมมุติฐานต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ 1) นำหนังสือขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำหนังสือจากวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ถึงผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขอ อนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย 2) ผู้วิจัยส่งหนังสือพร้อมรายชื่อโรงเรียนโดยขอความ อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามถึงโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านระบบ Ams++ ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 แบน QR code แบบสอบถามออนไลน์ โดยใช้ Google Form โดยขอความร่วมมือให้ผู้บริหารสถานศึกษาตอบแบบสอบถามภายใน วัน 15 นับตั้งแต่วันที่ได้รับ

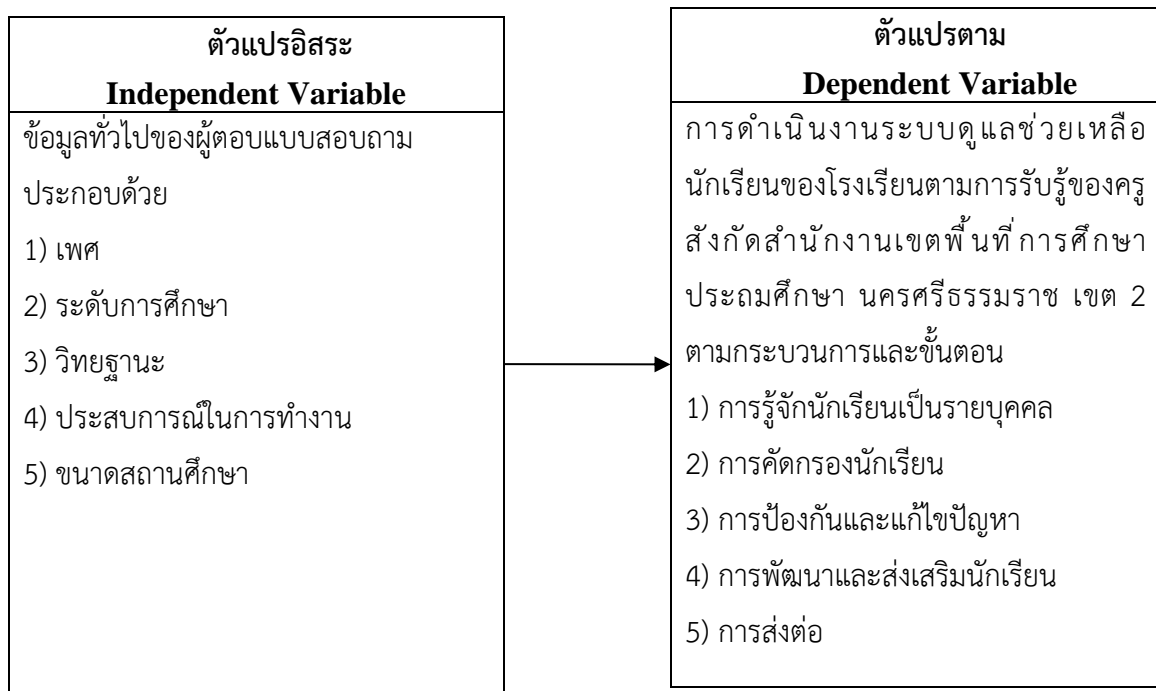
หนังสือ 3) ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับจำนวน 335 ชุด คิดเป็นร้อยละ จากนั้นนำไปวิเคราะห์ตามขั้นตอนการวิจัย 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากข้อมูลในตอนที่ 1 ของแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดโรงเรียน มาทำการวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequencies) และหาค่าร้อยละ (Percentages) ทำการแปลผลและนำเสนอในรูปตารางและความเรียง 2) ทหาระดับการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้านทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือของครู ตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ ค่าความแปรปรวน ด้วยค่า One - Way ANOVA และทำการทดสอบรายคู่โดยการเปรียบเทียบความแตกต่าง Fisher's Least - Significant Difference (LSD) เป็นเทคนิคที่ R.A. Fisher ได้พัฒนาขึ้นเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากรได้ครั้งละหลายคู่ 4) วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามกระบวนการและขั้นตอน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู โดยรวมและรายข้อ

สมรรถนะผู้บริหาร	n = 335		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.37	0.49	ดี	1
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.34	0.47	ดี	3
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.32	0.48	ดี	4
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน	4.35	0.47	ดี	2
5. ด้านการส่งต่อ	4.30	0.48	ดี	5
รวม	4.34	0.44	ดี	

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยเรียงตามอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งต่อ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ตามตัวแปรขนาดโรงเรียน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	S.D	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ขนาดเล็ก	4.31	.53	ระหว่างกลุ่ม	1.753	2	.877	3.700*	.026
	ขนาดกลาง	4.34	.47	ภายในกลุ่ม	78.648	332	.237		
	ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	4.50	.41	รวม	80.401	334			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ขนาดเล็ก	38.8	4.8	ระหว่างกลุ่ม	142.843	2	71.421	3.731*	.025
	ขนาดกลาง	39.06	4.22	ภายในกลุ่ม	6354.781	332	19.141		

	ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	40.55	3.75	รวม	6497.624	334			
ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	ขนาดเล็ก	4.29	.52	ระหว่างกลุ่ม	1.472	2	.736	3.399*	.035
	ขนาดกลาง	4.33	.44	ภายในกลุ่ม	71.901	332	.217		
	ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	4.47	.39	รวม	73.373	334			
ด้านการพัฒนา และส่งเสริม นักเรียน	ขนาดเล็ก	4.32	.49	ระหว่างกลุ่ม	.257	2	.128	.560	.572
	ขนาดกลาง	4.32	.47	ภายในกลุ่ม	76.179	332	.229		
	ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	4.39	.45	รวม	76.436	334			
ด้านการส่งต่อ	ขนาดเล็ก	4.26	.52	ระหว่างกลุ่ม	.137	2	.069	.291	.748
	ขนาดกลาง	4.28	.46	ภายในกลุ่ม	78.256	332	.236		
	ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	4.3	.43	รวม	78.393	334			
รวม	ขนาดเล็ก	11.20	1.3	ระหว่าง	9.342	2	4.671	3.232*	.041
				กลุ่ม					
	ขนาดกลาง	11.27	1.15	ภายใน	479.798	332	1.445		
				กลุ่ม					
	ขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	11.64	1.03	รวม	489.139	334			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู ตามตัวแปรขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน โดยรวม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู ตามตัวแปรเพศ อายุ

ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลควรมีการจัดสรรงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้านให้แก่ครู ด้านการคัดกรองนักเรียนควรมีการติดตาม ประเมินผลในการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา ควรมีการนำผลจากการประเมินผล มาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรส่งเสริมการจัดทำกิจกรรมที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านการส่งต่อควรมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู โดยรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 2 มีการทำงานอย่างเป็นระบบ เพราะเขตพื้นที่ให้การสนับสนุนและติดตามในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทป์ภา บุตรดี (2562 : 38) ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยสุภาวดี ลากเจริญ (2562 : บทคัดย่อ) ศึกษารูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลปรากฏว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขการศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า รูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและไข่นักเรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 23) ศึกษาสภาพการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่และด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไข และด้านการส่งต่อนักเรียน ส่วนรายด้านผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ สํารวจ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560 : 70) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสุภัสสร สุริยะ (2562 : 71) การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เช่นกัน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีการวางแผนในการปฏิบัติงานด้านการคัดกรองนักเรียน การแจ้งหลักเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อให้เป็นแนวปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560 : 70) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 91) ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับงานวิจัยของปญุชร์ศร์ม์ พันธุ์วัฒน์ (2560 : 84) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อยู่ในระดับดีเช่นกัน

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียน การแต่งตั้งคณะกรรมการและให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสุภัสสร สุริยะ (2562 : 72) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับการศึกษาของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560 : 70) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

1.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนการแต่งตั้งคณะกรรมการและให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2547 : 4) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานสามารถตรวจสอบได้ เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือส่งเสริม และพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และสอดคล้องกับการศึกษาของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560 : 70) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสุภัทสร สุริยะ (2562 : 71) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

1.5 ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการแต่งตั้งผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะด้านเพื่อการส่งต่อทั้งภายในและภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 15) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียน และการส่งต่อนักเรียน และสอดคล้องกับการวิจัยของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560 : 70) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสุภัทสร สุริยะ (2562 : 72) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยมีรายละเอียดรายด้าน ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูตามตัวแปรเพศ พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 90) ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทย

ไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของศตพร เลิศล้ำไตรภพ (2565 : 72) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูโรงเรียนในกลุ่ม เครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีทัศนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูตามตัวแปรอายุ พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของสุนิสา มาสุข (2560 : 70) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จำแนกตามอายุ พบว่า การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับงานวิจัย จันจิรา ไชยรัตน์และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2561 : 89) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการศึกษาพบว่าผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จำแนก ตามตัวแปรอายุ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตาภา มาประดิษฐ์ (256 : 76) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของนัญจรี เจริญสุข (2562 : 82) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของสุนิสา มาสุข (2560 : 70) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู

โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิกา (2564 : 96) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศัยภูมิ เขต 1 พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อสภาพการบริหาร ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศัยภูมิ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามตัวแปรขนาดโรงเรียน พบว่า ภาพรวมมีแตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชพล เทียงดี (2563 : 41) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทสร สุริยะ (2562 : 76) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

ผลการจากการวิเคราะห์ พบว่าปัญหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 คือ

- 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้านให้แก่ครู
- 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ยังไม่ได้มีการติดตาม ประเมินผลในการคัดกรองนักเรียน
- 3) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา ขาดการวิเคราะห์การนำผลจากการประเมินผลมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 4) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ยังไม่ได้รับส่งเสริมการจัดทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 5) ด้านการส่งต่อ ขาดการติดตามประเมินผล และรายงานผลการดำเนินการส่งต่อนักเรียน ต่อการศึกษาต่อซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ

ศิวา ขุนชำนาญ (2564 : 90) การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับต่ำที่สุด ผู้บริหาร ครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญในการติดตามการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด และมีการรายงานผลการติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งควรส่งเสริมพัฒนาครูที่รับผิดชอบเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้ารับการอบรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และควรมีการประเมินผลการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป และสอดคล้องกับวิจัยของ ศตพร เลิศล้ำไตรภพ (2565 : 73) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครู โรงเรียนในกลุ่ม เครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัย พบว่าปัญหาและข้อเสนอแนะ โรงเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการใช้ระเบียบสะสมในการเก็บข้อมูลนักเรียน ควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในเรื่องของระเบียบสะสมให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้านให้แก่ครู 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการติดตาม ประเมินผลในการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา ควรมีการนำผลจากการประเมินผล มาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 4) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีส่งเสริมการจัดทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 5) ด้านการส่งต่อควรมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธนา หอมทิพย์ (2560 : 98) ได้ทำการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนทุ่งขนานวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี จากการศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน 5 ด้าน ดังนี้ โรงเรียนควรจัดทำระเบียบสะสมข้อมูลนักเรียนให้ครบทุกด้านมีรายละเอียดชัดเจน โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนให้มีความชัดเจน มีการอบรมพัฒนาครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ทักษะ เทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมโฮมรูม และครูที่ปรึกษาควรพยายามแก้ไขปัญหาให้นักเรียนก่อนการส่งต่อ และสอดคล้องกับวิจัยของธานี สุขโชโต และวรกฤต เกื่อนช้าง (2563 : 153) ที่ศึกษาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์โควิด-19 ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการดูแลช่วยเหลือนักเรียนครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุกด้าน เช่นด้านการเรียน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เป็นต้น โดยข้อมูลดังกล่าวอาจได้มาจากวิธีการ และเครื่องมือ ซึ่งได้แก่ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านเด็ก เพื่อที่จะนำข้อมูลของนักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ ให้ตรงกับปัญหา และเป็นการร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องหลังจากที่ได้ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ แล้ว ต้องนำข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นมาบูรณาการเพื่อการรู้จัก และเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างละเอียดรอบด้าน รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่ม และคัดกรองนักเรียนอันจะนำไปสู่การวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้านให้แก่ครูควรมีการจัดสรรงบประมาณในการออกเยี่ยมบ้านให้แก่ครู

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ยังไม่ได้มีการติดตาม ประเมินผลในการคัดกรองนักเรียนควรมีการติดตาม ประเมินผลในการคัดกรองนักเรียน

1.3 ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา ขาดการวิเคราะห์การนำผลจากการประเมินผลมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการป้องกันและแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นควรมีการนำผลจากการประเมินผล มาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการป้องกันและแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ยังไม่ได้รับส่งเสริมการจัดทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ควรมีส่งเสริมการจัดทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.5 ด้านการส่งต่อขาดการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียนควรมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการคัดกรองนักเรียนเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เปรียบเทียบกับวิธีการหรือแนวคิดเดิมแนวนำมาวางแผน ต่อการดำเนินงานต่อไป

2.2 ควรศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในเครือข่ายหรือในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำผลการศึกษาของแต่ละเครือข่ายมาวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประจำปี 2562*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรดา มลิลลา. (2564). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- จันจิรา ไชยรัตน์และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ.(2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จันทป์ปภา บุตรดี. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิตภา มาประดิษฐ์. (2560). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ธานี สุขโขโตและวรกฤต เกื้อนช่าง. (2563). *การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์โควิด-19*. บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์.วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์.
- นัญจรี เจริญสุข (2562). *ศึกษารายงานการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). *แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- บุญชรัศม์ พันธุ์วัฒน์. (2560). *การพัฒนาแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- ยุวดี โกสุมาลย์. (2560). *สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุวรรณภูมิ พิทย ไผศาล* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตร้อยเอ็ด.
- รัชพล เทียงดี. (2563). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.*
- วรรณนา หอมทิพย์. (2560). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนทุ่งขนาน วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ศตพร เลิศล้ำไตรภพ (2565). *ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูโรงเรียน ในกลุ่ม เครือข่ายสินปุนโคกหารพุดเดียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.*
- ศิวา ขุนชำนาญ. (2564). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1.สาขาการบริหารการศึกษา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.*
- สุนิสา มาสุข. (2560). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดระยอง. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สุภัสสร สุริยะ. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.*
- สุภาวดี ลากเจริญ. (2562). *รูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. (2565). *แผนปฏิบัติการประจำปี บประมาณ พ.ศ. 2565. Rayong2. <http://www.nst2.go.th/?p=9898/.2565>.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.*
- Krejcie.R.V. and Morgan, D.W. (1970). *Determining sampling size for research activities. Education Psychological Measurement. 30 (3), 608.*